

Сардар МОХАММАД РАХМАН ОГЛИ,
Надзвичайний і Повноважний Посол
Ісламської Республіки Афганістан в Україні

ЗМІЦНЕННЯ ДРУЖБИ МІЖ УКРАЇНОЮ Й АФГАНІСТАНОМ

– *Пане Посол, розкажіть, будь ласка, Вашу історію «політика». Ми знаємо, що дипломатом Ви стали згодом.*

– Насамперед дякую ГДІП за ініціативу спілкування, за те, що багато робите для зміцнення дружби між нашими народами. Десять років тому, після того як був обраний виборцями Фар'ябу (це провінція, розташована на півночі Афганістану), я розпочав службу в своїй країні як депутат парламенту та генеральний секретар. Після закінчення депутатської каденції мене було призначено торгово-економічним представником в Південну Корею. Потім я працював у Міністерстві економіки Ісламської Республіки Афганістан як кандидат на пост міністра і, до від'їзду в Україну, працював старшим радником з політичних питань прем'єр-міністра.

Я отримав вищу освіту в українському місті Вінниця і відчуваю особливу симпатію до України та вашого народу. Президент Ісламської Республіки Афганістан доктор Ашраф Гані та міністр закордонних справ пан Салахуддін Раббані призначили мене Надзвичайним і Повноважним Послом Ісламської Республіки Афганістан в Україні та Молдові, сподіваючись з моєю допомогою врегулювати та зміцнити політичні, економічні й культурні відносини. Я доклататиму всіх зусиль задля зміцнення відносин з Україною, адже в іншому випадку існування політичного представництва Афганістану в Україні буде під сумнівом.

– *Пане Посол, Ви згадали країни, у яких працювали до призначення в Україну. Чи могли б Ви назвати всі країни, де працювали, і пригадати найбільші складнощі, з якими Вам довелося мати справу?*

– За межами Афганістану я працював генеральним директором Міжнародної асоціації Афганістану в Туреччині, потім виконував функції тор-

говельно-економічного представника в Південній Кореї. В кожній з країн я відчував підтримку і сприяння з боку органів державної влади у сфері реалізації наданих мені повноважень, тож це виключало ймовірність появи якихось проблем.

– Скажіть, будь ласка, яким, на Вашу думку, є нинішній стан взаємодії між нашими країнами, які Ви визначаєте пріоритети для команди посольства?

– Ісламська Республіка Афганістан визнала незалежність України після розпаду СРСР. Дипломатичні відносини між Кабулом та Києвом встановлено внаслідок укладеного протоколу 1995 року. Після формування Посольства Ісламської Республіки Афганістан в Україні сторони почали співпрацювати у сферах політики, торгівлі, економіки, вищої освіти, в технічній та військовій галузях та у сфері консульської взаємодії. Кабул і Київ підписали договори і протоколи за напрямками «торгівля та економічна співпраця», угоди про співпрацю та обмін науковою інформацією між політехнічними вишами України і Кабулом, про транзит, угоду між Торгово-промисловою палатою України та Торгово-промисловою палатою Ісламської Республіки Афганістан тощо. Було створено спільну економічну комісію, укладено угоду про заохочення надання підтримки приватним інвесторам тощо. Все згадане вище свідчить про високий рівень відносин між двома країнами. Щодо пріоритетів – Посольство Ісламської Республіки Афганістан прагне активізувати двосторонні політичні відносини, розвивати та зміцнювати торговельну співпрацю, досягти спрощення умов інвестування для підприємців України в Кабулі, а також розбудовувати співпрацю в різних сферах та галузях, зокрема інфраструктури промисловості, технологій, будівельних матеріалів за допомогою спеціалістів з України. Сподіваємось на участь України в боротьбі проти тероризму, торгівлі наркотиками, організованої злочинності, сприяння розвитку науки і вищої освіти, яка має величезний потенціал в Афганістані.

Другим пріоритетом є зусилля, спрямовані на заохочення офіційних осіб України до повторного відкриття представництва України в Кабулі. Наприкінці 2011 року Україна закрила Посольство без конкретних, вказаних її урядом причин. Посол України в Таджикистані став за сумісництвом послом в Афганістані. Наше посольство прагне, щоб уряд України знову відкрив офіційне представництво в Кабулі. Я особисто порушував цю тему на зустрічі з президентом, паном Порошенком П.О., та офіційними особами Міністерства закордонних справ України.

Ще одним пріоритетом нашого посольства є заохочення українських підприємців інвестувати в Афганістан, який є гарним ринком для українських виробників. Також вважаю, що афганським підприємцям необхідно вивчати пропозиції від виробників України і зміцнювати економічні відносини між нашими країнами.

– Чи могли б Ви коротко перелічити найперспективніші напрями, які поки що не реалізовані?

– Найбільш важливими та перспективними для подальшого розвитку діалогу є економічні відносини. Без них не буде іншої взаємодії. Тому ми хочемо, щоб економічні зв'язки між Києвом та Кабулом були міцними, і плануємо запросити афганських підприємців для вивчення ринку України, щоб вони могли налагодити імпорт продуктів, які, наприклад, мають попит в Афганістані.

– Чи є напрями, за якими налагоджено взаємодію?

– На мою думку, зараз в усіх сферах у нас з Україною гарні відносини. У сфері політики, економіки та торгівлі триває широкопланова та потужна робота, і саме їх вже можна вважати ефективними.

– Ще питання історичного характеру, дуже важливе, і для України нині особливо актуальне. Афганістан став жертвою вторгнення Кремля в 1979–1989 роках і зараз Україна також веде боротьбу з Росією на Донбасі, і перед цим, Ви знаєте, відбулася окупація Криму. На Вашу думку, чи є спільне у війні в Афганістані та воєнних конфліктах в Україні?

– Порівнюючи війну СРСР в Афганістані та вторгнення Російської Федерації у східні райони України, необхідно враховувати кілька чинників. По-перше, війна в Афганістані була послідовною воєнною дією. Окупація Афганістану підштовхнула Захід розпочати бойові дії проти СРСР і цю війну було виграно самовідданістю і кров'ю народу Афганістану. Нинішній конфлікт на Сході України не є послідовною біполярною воєнною дією: він ведеться на певній частині території країни між Україною та Російською Федерацією. По-друге, радянські війська, окупувавши Афганістан у 1978 році, захопили зокрема і стратегічні райони – аеропорт, повітряний простір Афганістану, важливі державні будівлі, стратегічно важливі міста, зокрема й за величиною. Активно втручалися у внутрішні справи Афганістану. Умови управління Афганістаном, внутрішню та зовнішню політику Афганістану регулювало СРСР, вони керували прийнятими рішеннями. Втручання на рівні керівництва відбувалося не лише у прийнятті чи відставці другорядних офіційних осіб, а й в обранні та відставці президентів безпосередньо партією з Москви. Наприклад, вбивство Хафізулла Аміна та прихід до влади Бабрака Кармаля, а пізніше призначення Мухаммеда Наджибулли президентом Афганістану, є зразками такого втручання у внутрішні політичні справи Афганістану з боку СРСР. В Україні частина країни перебуває у стані кризи, і лише тією частиною можна керувати. В Україні незалежний уряд, який прийшов до влади через вибори, він незалежно приймає рішення, і Росія не може втрутитися у внутрішні справи вашої держави.

Церемонія вручення Вірчих грамот. Надзвичайний і Повноважний Посол Ісламської Республіки Афганістан Сардар Мохаммад Рахман Огли та Президент України Петро Порошенко

Ceremony of credentials' presentation. The Ambassador Extraordinary and Plenipotentiary of the Islamic Republic of Afghanistan Sardar Mohammad Rahman Oghli and the President of Ukraine Petro Poroshenko

Нинішня війна, яка відбувається на Сході України, обмежується цією територією. Як ми знаємо, СРСР за весь термін окупації Афганістану не зміг досягнути своїх цілей, заплативши високу ціну. Після десяти років насильства, зрештою, з ганьбою залишив Афганістан.

Як наслідок, війна в Афганістані стала приводом для отримання незалежності республік, розташованих на карті від Центральної Азії до Східної Європи, які раніше входили до складу СРСР. Саме війна в Афганістані спричинила несподівані програші СРСР з економічного та військового поглядів. Це теж вплинуло на падіння Берлінської стіни, створення унітарної Федеративної Республіки Німеччина. З'явилися гарантії незалежності країн, що входили до складу Радянського Союзу за результатом Варшавського договору.

Звісно, також особливістю війни в Афганістані є супротивне – наддержава, яка надзвичайно озброєна і мала сучасну техніку та використовувала водневі бомби, літаки-бомбардувальники і газоподібний хлор. Не лише так звана легендарна непереможна армія СРСР, а й усі держави, які підписали Варшавський договір, взяли участь в афганській війні. Проте на війну в Україні Варшавський договір вже не впливає. Навпаки, в ро-

сійсько-українській війні всі країни, включно й західні, зокрема й США, підтримують Україну. Кожна війна має і спільні риси. Наприклад, 101 країна, що входить до складу ООН, засудили тоді окупацію Афганістану з боку СРСР, аналогічно сьогодні – війна в Україні та окупація Криму Російською Федерацією були визнані нелегальними більшістю країн світу.

– Розкажіть, будь ласка, про роки Вашого навчання у Вінницькому політехнічному інституті. Які важливі моменти відбулися і що з того досвіду допомагає сьогодні в роботі?

– Звісно, коли навчаєшся в іншій країні, спочатку опановуєш мову, а потім вивчаєш культуру та історію цієї країни. Коли я здобував освіту у Вінниці, в часи Радянського Союзу, український народ ставився до нас дуже добре. Викладачі, особливо у Вінниці, намагалися багато чому нас навчити. Чому мене сюди направили? Напевно тому, що я знаю український народ, його культуру завдяки тим студентським рокам. На мою думку, український народ має великий потенціал, зокрема науково-технічний, і, звісно, Україна – це велика країна Східної Європи зі значними ресурсами, особливо людськими. І тому Україна посідає для нас, афганців, і для мене зокрема, важливе місце. Я з радістю приїхав через 27 років знову до України, щоб представити Афганістан як Посол. Я щиро хочу зміцнити дружбу між народами України та Афганістану. Київ, Вінниця і загалом Україна для мене як друга рідна країна.